

శ్రీ

మ త వి ధు లే రీ తి గ ం బ్ర బ లి న ది.

ఇది

బళ్ళారిలో పక్షిలుగానుండి

కీ. శే. బహుశ్రీ॥ కోలాచలం శ్రీనివాసరావుగారిచే

రచియింపఁబడినది.

వారిజ్యేష్ఠపుత్రుడగు కె. శత్రుఘ్నరావుచే

బ్రకటింపఁబడినది.

మొదటికూర్పు.

బళ్ళారి.

ఆంధ్రముద్రాక్షరశాలయందు

ము ద్రి త ము.

1926.

Registered Copy-Right.

కల అ. 0—8—0

అంబేద్కర్ లామన్వాలాశాస్త్రాలయము
222, ఎస్.ఎస్.రోడ్, బొంబే-2

త గ ము ల త త్త్వ ము.

- - - - -

Annalysis of Religion.

మానవుల పలువిధములగు విమర్శనలగుఁ జిత్రమహిమలు చూపువిషయములలో నెల్ల, మతసాంబంధిక విషయ, మరియు చిత్రముగనున్నది. సకలవిధములగు దృష్టాంతకృతులకు స్థానముగ మన శారీరభాగమున మతముక ముఖ్యవిషయముగ నున్నది. కావున, దారితత్త్వముక విమర్శనవిషయముగ నెవ్వరును నెల్లకాలము లుడును విచారించుచుదురు. శాస్త్రీకదృష్టిని, నా, మతతత్త్వ యాదార్థ్యమును, మనమెఱిగి వెలిజెల్పితిమేరి, మనయత్నము, లోకహితముగను, లోకోపకారము గను నుడును. ప్రపంచముననుడు మతములందలిగతులు విచారించునెడల, నేమాగ్గ మనుసరించినచో బాగుగనుడుననునది, మనము గననగును. విమర్శించుటకు మేలురూఢము దొరకక, యనేకులు పొరబడిన సిద్ధాంతము లొనర్చినారు. తాము విచారించు మతవిషయములో మూలార్థములుగనుండు, తత్త్వముల యాదార్థ్యములు, విమర్శనమునకు నిలుచునవియో నిలుచనవియో యనునవి విచారింపకనే వారి, నిజత్వమును నమ్మినారు. కావున వివిధమతములలో నభి కాభి ప్రాముఖ్యములు బుట్టుటకుఁ గారణములైనవి. తొన్ని విషయము, లభి శంకనీయము లిది నమ్మి, వారి, ననుసరించు సిద్ధాంతము లనేకములొనర్చినారు. స్వగ్గవృత్తిమున మహమ్మదనామము ప్రాచుర్యముండఁగ “ఇస్లాం” మతమెట్లు బద్ధమగునని తురకలు వాదించురు. దైవచోదిత వాక్కులుగల పేదమతమెట్లు లబ్ధమగునని హిందువులు వాదించురు. ఆహ్ మజ్జను మహాదైవము పలికిన మతవచనములెట్లు లభి కములగునని పార్శ్వలు వాదించురు. దేవునిపుత్రుడు క్రైస్తువచనముల, నిజత్వమునకు, వేదోకటియుండునాయని క్రీస్తుమతస్థులు వాదించురు. ఇటులనే యనేక మతములవారు మత ముఖ్యోపకారమును, విమర్శింపక నమ్మి, యనేకానర్థములకుఁ గారణభూతులయిరి. తాము నమ్మినవిషయము నిర్వివాదాంశమా. యటుగాక వివాదాంశమా యనునది విమర్శనాపూర్వకముగ విచారింపరైరి. తాము బలీయ మగు సాక్ష్యముపైన మత ముఖ్యోపకారములను నమ్మినారా యటుగాక దుర్బలము లగు సంశయములపైన నమ్మినారా, యేవిచారమునుజేయక గుడ్డివారింబలె నమ్మినారా, యను విషయమునుగూడ నాలోచింపక సిద్ధాంతములొనర్చు వారనేకులున్నవారు. మతసిద్ధాంతము లొనర్చిన జ్ఞానులు తామని గర్వించినారు. అట్టి తమ

సిద్ధాంతము లందఱు సరింపవలెనని కలహించుచున్నవారు. ఇతరులకంటెను జ్యోతిషశాస్త్రము, వారికి చైవానుగ్రహము సంపూర్ణముగఁ గలిగియుండెను కావున యీజ్యోతిష భాషలనుండి పురాతన “ యజుర్వేదము ” తప్పించుకొనిరనియు హిందూలు పలుకుచున్నవారు. అన్యమతస్థుల నేకులు తాము పడరాని బాధలు పడు సమయమున తమదైవముల బాధలనుండి తమ్ముఁ గాపాడిరని గాథలు వచ్చుచుండఁ దామధికులమనుచున్నవారు. పృథ్వి శంఖరాద్యసుకులున్న దిగ్భుజులున్న బాధించు నపుడు తమ దైవములగు నింద్రవరుణాగ్ని వారినిఁజంపి తమ్ముఁ గాపాడిరని యాద్యులు పలుకుచున్నవారు. అనేకవిధములగు భూతములు ప్రపంచమును బాధించుచుండఁ దమదైవముగు నహోమజ్ఞు బహువత్సరంబులు వారితోఁబోరి జయించి తమ్ముఁగాపాడెనని యారాజులు పలుకుచున్నవారు. వివిధ మతచరిత్రములు వచ్చిన నట్టివలెను నిట్టిగాథలుండును కావున నిట్టి దుర్బలంబులగు సాక్ష్యములనుబట్టి మతాధిక్యత నిర్ధారించుటకు సాధారణములేవు. కానరావు. ఒకమతమువారు తమ, మతమధికమనుటకు బలమైన కారణములు చూపి వాదించుతఱి నన్యమతస్థులునైత మపేక్షాకరణములు తమమతిమునందునైత మున్నవని స్థిరపఱచిన యెడల మొదటి వారి మతప్రాముఖ్యతకుఁ గుండుకలుగును. కావున ప్రకృతిశాస్త్రమునందును భౌతిక విషయకమగు శాస్త్రమునందును నుపయోగింపఁబడు పోల్చుమార్గ మవలంబింపవలెను. అనగా. రెండువస్తువు లెదుటనుంచుకొని వానియందు సామాన్యముగనుండు తత్త్వములెన్ని యధికముగనుండు నవియెవ్వియనునది విమర్శింపవలెను. అటులొనర్చుచో మతశాసనముల తరతమములు తెలియుట కష్టమగును. శబ్దతాత్త్వికుఁడు వివిధభాషల సామాన్యతను నెఱుఁగుటకునై, యాయాభాషలలో సమానార్థ మిచ్చు శబ్దముల నెదుటనుంచుకొని వానికి మూలాధారములుగనుండు ధాతువులనుబట్టి యేయేశబ్దముల యందొక్క ధాతువే యాధారముగ నుండునది కనుకొని యాశబ్దములన్నియును నొక్కతరగతికిందఁ జేర్చువిధమున మతతాత్త్వికుఁడునైత మదేవధర్మ ననుసరించినచో నేయేమతములకు నైకమత్యముగలదు. మఱి యేయే మతములు వానితోఁగిన్నించునను విషయముఁ గొంతవరకు నిర్వివాదముగ నిర్ధరింపనగును. అయినను మూలాధారమగు దైవతత్త్వము నిర్ధరించుట యసాధ్యము.

ప్రాపంచక స్థితియును బ్రాపంచక చరిత్రయును జూచినమాత్రాన నొక విచిత్రమహిమ మనకు గోచరమగును. దానినుండి మనము రెండువిషయము లూహింపనగును.

[1] సర్వవ్యాపకమైనట్టియు, సర్వసామాన్యమయినట్టియు నొక తత్త్వ

మున్నదనియు [Divine Essence].

27102
ms. 3. 13

[2] ఆత్మత్వమనేక రూపములుగొని మానవుల తలంపులలో నొక్కొక్కవిధముగ వ్యాపించినదనియు, [ఆత్మతత్వము]

పై రెండువిషయములు మనమీ ప్రపంచమునుజూచినచో స్పష్టముగ నగపడుచుండును. నాస్తికులయందును చార్వాకులయందును వైతమీతత్వ మొక్కొక్కతూరి హఠాత్తుగ వెలివడుచుండును. మతములేనిజనులు ప్రపంచములోనే లేరనియు నటులేవరయుననుండినచో వారుకేవల పశుప్రాయులగు నడవిజనులగు దురనియు, చరితలేని పథివులగాధలేని తెలుపుచున్నవి. మానవులకుఁ దెలిసినంత మట్టుకు నెచ్చోట నెక్కాలమునఁగాని మతములేనిజాతి యుండినటులగపడదు. ప్రారంభమున నాచేరుకుంబడినరీతిగ మతతత్వమనేకాకృతులు గొనిజనులలో వ్యాపించి స్థలవిశేషముల కొలదివన్నెలుఁ జూర్చిమనుజుల చిత్తచాంచల్యము కొలఁ దినిబూమికలుధరించి పప్రంచనాటకశాలలందు నటించుచుండును. తత్త్వమొకటి యైనను రూపభేదములనేకములయు యగపడు కారణంబున ప్రకృతీసాంబంధిక మాయజనుల జ్ఞానమునుగప్పి తత్త్వమును మఱుగుఁజెఱచి వెలిరూపములే నిజములని భ్రమఁజెందులాగొనఁగినది. తెలివిగలమనుజుఁడు పట్టుచాయను దొలఁచి పుట్టుచాయను గుత్తెఱిగినేని సర్వవ్యాపకమగు మతతత్త్వమును దెలిసినవాఁ డగును. దాని, దెలియక జనులనేకులు వైచాయలే దైవనిర్మితములగు మతము లనినన్ని దానినిసాధింపఁ గ్రూగకృత్యంబులనేకములొనర్చుచుఁ బలువిధములగు ననర్థములకుఁ గారణభూతులైరి. మతివిషయమున సత్యమగుతత్త్వమొకటి నిజముగనున్నదియా? కాదేని మానవమానసగోచరమయిన యెద్దియో యొక విషయము దైవసాంబంధికమనితలంచి యావిషయనిజస్థితినిఁ దెలియ సార్వకాల మాలోచించుచు నిరర్థకులయి పిదప నావిషయమునుగుఱించి యనేకప్రశ్నలు వేయుచు నిరుత్తరులు దేవులాడుచున్న వారాయనునది విచారణీయముగ నున్నది. ఈవిచారము సర్వోపశాంతి ప్రజ్ఞగల పెద్దలుసేయఁదగినది కావుననేనిచట దానిజోలిఁబోవ నిష్టపడను. అయినను నీవిషయముననొక చిన్నికథనాఙ్గితికివచ్చి నది. ఏబ్రహంబాల్యమున నొకడినమునఁ బ్రాతఃకాలమునుండి సాయంత్రవరకును సూర్యప్రకాశమునుజూచి సూర్యుడేదైవమని నమ్మెనట. సూర్యుడేదైవమని చంద్రోదయమయి చల్లనివెన్నెల ప్రపంచమెల్ల వ్యాపించినదిచూచి చంద్రుడేదైవమని తలఁచెనట. కొంతకాలమునకుఁ జంద్రుఁడుమునింగి యంధకారంబు దళదిశల

హృది చెప్పెను. అప్పుడా బాలుడు తొనుమాఁగింపుమునఁదలఁచినవారు దైవములు
కారనియు మీరినిమించిన దైవమొకఁడుండవలెననియుఁ దలంచెవానిఁ దెలియుటకు
యత్నింపఁగాఁగలఁడు. అటులనేకావ్యములు జూచి కారణములు లుఁహించునట్టియను
యీమతవిషయము! కాచేరినిజముగ మతతత్త్వముఁటియున్నదియో యనునది
స్తోత్రము విచారణయము, ఒక్కస్థలమునుగాని యొక్కజాతియందుఁగాని
యొక మనుజునందుఁగాని నెలకొనక, స్వప్రపంచమందును, స్వాజాతులందును
సర్వజనులందును, సమతతత్త్వము వ్యాపించియుండు కారణమున నిదినిజమగు
తత్త్వమని నిర్ణయము. అటునన్ని ముందువిషయ మాలోచితము. కాదని యెవ
రైనను స్పష్టముచేయఁజల వలెఁబడును.

మానవునియందే తలఁపుటలెనే, మతవిషయక మగుతలంపు స్తోత్రము
వాని బాహ్యచర్యలు వలనమనఁజెఱుంగఁగలుగును. బాహ్యచర్యలు బట్టితప్ప మానస
చర్యలు మనము తెలియఁజాలము. బాహ్యచర్యలు పలువిధములుగ నుండినను
సామూహ్యతత్త్వమొకటియుండి దానివలన సీభిన్నకృతులు పుట్టినవి చక్కని
విమర్శనము వలన మనము తెలియఁగలదు. ఆసామన్యతత్త్వమెద్దియన, మానవుడు
తనపదైవ బాంధవ్యమున్నవని నమ్మియా దైవముతో హేచ్చసంబంధముగలిగించు
కొనునపీక్ష. ఇట్టియపీక్ష మనుజునకు లేనిచోమతమను తలంపేమానవుని
మండదు. ఉండినను వెలికిరాదు. ఈతలంపు ప్రతిమనుజుని మానసమునందునెబ
ముగనువ్వువించుచుండును. ప్రపంచమునుజూచియు, నందుండు పర్వతములు
సముద్రములు, నదులు, అరణ్యము చెట్లు, సూర్యచంద్రనక్షత్రములు, వాఁతాక
పోకలు, ఋతుసాంబంధికవర్షములు మొదలగు ప్రకృతి చిత్రములనుజూచి వానిని
గలిగించు వాఁడొకఁడగుదునని యెవని హృదయమునందు గోచరింపకయుండును?
అట్టిమహనీయుని నారాధించుటవలనను, వేడుటవల్లను, తలఁచుటవల్లను, కీర్తనలు
పాడుటవల్లను, వానితోసంబంధము గలుపుకొను నపీక్షయేమతము. ఇట్టియపీక్ష
మనుజునకుగలిగినతోడనే దానినిసాధింపఁదగిన మధ్యవర్తులు, గావలసివచ్చునుగదా!
తమప్రార్థనలు దైవములకుఁజేర్చి, దైవముల యాజ్ఞలుగొనితెచ్చుటకు మనుజులు
తమలోపద్ధతులునుజ్ఞానులును నగువారిని మధ్యవర్తులుగ నేర్పఱచుకొనుట సహజము
గదా? మనుజులనడవడికల గుఱించి పలుకుచు వారిదుష్కృత్యములకుశిక్షయు,
సుకృతములకుఫలమును నిచ్చినటులపలికిన మధ్యవర్తులవచనములను సంపూర్ణముగ
నమ్ముట పురాతనమానవులకు సహజముగనుండెను. అదైవమును సమీపించుమార్గ
ములు దెలుపుగాధలు పవిత్రకరములని చెల్లకాలము పఠింపసాగిరి. దైవము జనుల

పదవదికిలను గురించి నా సినాహనునట్టియు వైవస్వతిని స్థానులువ్రాసిరనునట్టి యు దైవమేష్ఠియుచే గ్రాయుచుననునట్టియు గ్రంథములు వైవములలో బూజ్యములగును. అందులోని సతి యొకశబ్దమున జనులు తరసావహింపవలెననియును, మరొకయొకేకాంక్షయునను జేయవలసిననియును నందులకు విరుద్ధముగ నెవరు నప్పడెను నలుప ననుచును నిర్వహింపబడెను.

మహాశయమునుజూచి దైవములతో సంబంధము గలిపికొనవలెనని సంప్రదించుగల సవేక్షకులిగియుండిన కారణమున దనుప్రార్థనలు వైవముల సరసకుఁ గొనిపోవుటకును దైవముల యాజ్ఞలు ననుజూగుటకు దెచ్చుటకును సాధనములుగ నుద్భవించు గుణము యొకటియేర్పడెను. పిదపదైవానుగ్రహమును సంపాదించు ననేకవిధములను మార్గములు వెదకికొనిరి. అందునఁగొన్నియొకటవ్రాసి పిదప నొకతమార్గమొన్ని మార్గములందు సామాన్యముగనున్నదియో తెలిపెను.

మహాశయమును దైవములకును సంబంధములుగలుపు మార్గములురెండు ధర్మాలోకమునుండి స్వస్థమునకు, జనులప్రార్థనలు గొనిపోవు మార్గము మొదటిది. స్వస్థమునుండి వైవముల యాజ్ఞలు జనులకుదెలుపు మార్గము రెండవది. ప్రారంభమున మొదటిమార్గ మొన్నివిధములుండునదియు యేయే మతము లేమార్గము నెటు లుదలించినారనియు నీక్రింద వివరించెదను.

[1] దైవమునుగుఱించి కొన్నిక్షుక్తుకాలములం దుత్సవాదులొనర్చుట. ఇవి “పవిత్రకాలము” అని నేర బేరిడెద. ప్రార్థనలు, స్తుతులు, బలులు, ఉత్సవములు, ఆగమములు, ఆరాధనలీ తరగతిలోఁ జేరును.

[2] ఒకటవతరగతికిఁ జేరిన యాగమారాధనాది కర్మములొనర్చ స్థవిశేషంబులు నిర్వహించుట. వీనికి “పవిత్రస్థలములని” పేరిడెద.

[3] మతకార్యములకుఁగాను వస్తువు లనేకము లియ్యఁబడును. సటములు, విగ్రహములు, వస్త్రములు, ఆభరణములు, ఆరాధనలకుఁగా నియ్యఁబడిన భూములు, పాత్రలు. ఇవి యీ తరగతిక్రింద వచ్చును. వీనిని “పవిత్రవస్తువులని” పేరిడెద.

[4] కొందఱు దైవములతో సామీప్యసంబంధము గలిగించికొనవలెననెడి సత్యాశతో నాహార విహారములువదలి సార్వకాలము దైవస్మరణలో నుండురు. సన్న్యాసులు యతులు మొదలగువారు. “పవిత్రమానవులని” వీరికిఁ బేరిడెద.

[5] కొందఱు జనులు స్వప్రయోజనకుఁగాక లోకహితార్థంబునకునై లోక

మునకే దైవసంబంధము గలిగిందవలెనని యుద్యమించువారు, ఇట్టివారిని మహాత్ములని పేరిడెద.

ఇక దైవముల యాజ్ఞలు భూజనులకుఁ దెచ్చు మార్గములు గొన్ని యున్నవి. వానినీక్రింద నుదాహరించి విదవ నేయేమతములందీ యాచారములు సామాన్యముగ నున్నవియను విషయము సూక్ష్మముగఁ జర్చించెద.

[1] దైవములు తమయాజ్ఞలను కార్యముఖమునఁ దెలియఁజేయుచుండును. అవి శక్తుసములు. ఆవేశవచనములు “మహిమలు” కలలు ఇత్యాది కార్యములద్వారా తెలియపఱుతురు కావున నివి “పవిత్రవార్తలని” పిలువబడును.

[2] కొన్నిస్థలములు దైవచోదిత వచనములు వినుటకునై యేర్పడినవి. వానికిఁ “బవిత్రస్థలము” లని పేరిడెద.

[3] దైవమహిమలు గలిగినవిగఁ గొన్ని మూలికలును వస్తువులు నేర్పడినవి. రోగనివారకములుగను భూతోచ్ఛాటనలకును వానినుపయోగింతురు. ఆరాధించుచుండుదురు. వీనికిఁ “పవిత్రమూలికలని” పేరిడెద.

[4] సమస్తజాతివారును దైవముల యాజ్ఞలను తమకుఁదెలుపుటకును నాయాజ్ఞలెట్లు లొనరింపఁదగినదియఁ దెలుపుటకును జ్ఞానులగువారినిఁ గొందఱిని నేర్పఱచికొందురు. అట్టివారికిఁ “బురోహితులని” పేరిడెద.

[5] కొందఱు తాము దైవములకుఁ బ్రియులనియు దైవములు తాము తలఁచినపుడు తమయందావేశించి కాదగిన కార్యములకు మార్గములు చూపుచుండురనియఁ దెలుపుచు బూజ్యులయినారు. వీరు “దైవముచెప్పవారని” పిలువబడుదురు. [Prophets]

[యప్] మతాచారములు చక్కగ జనులు నెరవేర్చుటఁ గనుటకునై దైవము తమకు సధికారమిచ్చినాడనువారు కొందఱేర్పడినారు. వీరికి “స్వాము” లని పేరిడెద.

[6] మనుజులు జాబులు వ్రాసి దైవములకుఁ జేర్ప సశక్తులైనను దైవములు జనుల విషయమునఁ గొన్నినిబంధన లొనరించి వానిని వ్రాసి భూలోకజనులకు నిచ్చినవని గొన్నిగ్రంథము లేర్పడినవి. వీనికిఁ “బవిత్రగ్రంథము” లని పేరిడెద.

సభ్యులారా! మతప్రవాహములోఁ గొన్ని శాఖలివి. వీని నొక్కొక్కటిగ విడదీసి యావిషయము వెవ్వేటుగ వ్రాయఁబూనెద. వివరముగ వ్రాయుదునేని గ్రంథభూహార్యమగును. కావున నేను స్థావరపురాకన్యాయముగ వ్రాసినది చదువకముందే విస్తరించుకొందురని నమ్మినాను.

హృదయాంతర్గతముగు మతతత్త్వమును వెలివేయు బాహ్యచర్యల క్రమము.

(1). పవిత్రకార్యములు.

మానవప్రారంభబాహ్యచర్య సామాన్యముగఁబూజావిధానమున వెలివడుచున్నది. దైవమునుస్తుతింప వలెనగుతలంపుమానవుని మానసమునందు హఠాత్తుగఁదనంత కుఁదానేపుట్టును. స్తుతులరూపము స్తుతివిధానము, స్తుతించు స్థళము, పలురీతులుగ నుండును. ప్రథమమున మానవుఁడు తనశక్తికంటెను భిన్నమయినట్టియు యత్యధికమయినట్టియు మఱియొక శక్తికలదని భావించెను. అటుభావించినపిదప నట్టి యమానుషప్రజనదైవశక్తిని స్తుతులచేతను పూజావిధానములచేతను సమీపింపవచ్చునని నమ్మెను. అటునమ్మితానుసరించు ముత్యాదులు రిత్రపోవనియు దానకి దైవము ప్రతిఫలమిచ్చుననియు నిర్ధరించెను. అతిపురాతనకాలమునందున్న మానవుఁడు, మర్త్యునకు దృగ్గోచరముగాని యొకశక్తికిఁదనయునికిలోఁ బడినదనియు, యాశక్తి చర్యసంపూర్ణముగఁదానుగనఁ జాలదనియుతలఁచెను. ఆదైవశక్తిక్రమము, మానవులు తమతమ యోగ్యతానుసార మూహింపసాగిరి. ఏవిధమయినబుద్ధియు లేనట్టిమౌటుజనులు తమయెదుటనగపడు తాళ్లు అప్పలు, శల్యములు, తోళ్లు, పెంట్రికలు వీనియందుదైవమహిమయున్నదనియాహించి వానినారాధించుచుండిరి. ఇంచుక తెలివిగలవారు ప్రకృతిచిత్రమహిమలకునబ్బురమంది, గొప్పపర్వతములును, నదులును, వృక్షములును, దైవమహిములుగ భావించిపూజించిరి. అంతకంటెను హెచ్చుగబుద్ధిగలవారు తమకంటికిఁగనపడినను, బట్టనలవిగానట్టియు, స్వర్శనీయు ములుగానట్టియు వస్తువులేదైవశక్తులని గౌరవించి యారాధింపసాగిరి. సూర్యచంద్రాది గ్రహములు, నక్షత్రములు, మరుత్తులు, మేఘములుమొదలగునవి యీతరగతిక్రిందవచ్చి, పూజింపఁబడసాగెను. పైనపలుకఁబడిన దైవమహిమలు కొంతకాలమునకు మహచ్ఛక్తిగల మనుజులుగ భావింపఁబడి పూజ్యతనందెను. మఱియును గొంతకాలమునకుఁ బైశక్తులకంటెను మించినదైవశక్తి యదృశ్యముగ నెచటనో యుండుననియు, పైనవివరించిన శక్తులశక్తియొక్క యాజ్ఞలు నిర్వహించు వారనియు జ్ఞానులు కొందఱూహింపసాగిరి. ఈరీతిగమానవులచే నూహింపఁబడినశక్తులు మానవమానసములందవిచ్చిన్నముగ జంటింపఁబడిమతరాజ్యమునేలుచుండును. ఇదేవిధముననే పితృదేవతలపూజలు సైతము మానవుల యూహాజనిత ఫలములు. మంచిశక్తులబలెనేచెడ్డశక్తులు సైతము పూజ్యతఁగాం

చెను. భక్తిచే బ్రాహ్మభక్తులు పూజింపఁబడుచున్నవి. భయముచేఁ జెనుశక్తులు లారాధింపఁబడుచున్నవి.

పురాతనకాలమునుండియు నారాధనలుసలుపుటయు హానివిధానములనుఁ జక్కగ గమనించినచోఁ ప్రాచీనజనులు తమయారాధనలు దైవసమ్మతములనియు దైవములారాధనలను స్వీకరింతురనియు సంపూర్ణముగ నమ్మిరని తెలియనగును. అరీతిగ దైవములుతమస్తుతములు వినితమకు మేలొనరింపరనితలఁచి యుండినచో నిష్టియారాధనలేజగత్తునఁ బుట్టియుండవు. అట్టిస్తుతులలోని శబ్దములు, హానియల్లినట్లు, వానియుచ్చారణ క్రిమములు, స్థలములు దైవముల మానసామోదములుగ నుండవలెననియు, వీనులకు విందులుగ నుండవలెననియు హానిరాఁదగినవి యివ్వ. స్థానములుగ నుండవలెననియు పురాతనమానవుల యభిప్రాయము. ప్రేరీతిగస్తుతుల చేనారాధించునపుడా స్తుతులలోఁ దమవినయవిధేయతను జూపునట్టివాక్యజాలములును, దైవములయున్నతియును, మహాశక్తియును జాటుస్తోత్రపాతములు నుండఁ దగునని వారిసంపూర్ణాపేక్ష. ఈపాతములు, స్తుతులుప్రార్థనలని రెండువిధములుగఁ బరిణమించెను. స్తుతులన దైవములయొక్కయున్నత స్థితియును, మహత్సక్తియుఁ దెలుపునవి. ప్రార్థనలనస్తుతులొనరించుచుండమకుఁ గావలసినయర్థంబులిమ్మని దైవమును గోరునవి. స్తుతులన్నియును బ్రార్థనలుగఁబరిణమించెను కావునయారెంటికిని భేదమగవడకపోయెను. కేసలస్తుతులరూపకముగఁ గొన్నిపూర్వవాక్కులున్నవి. అవియత్యల్పము. అనేకమతమువారు పూర్వకాలంబున నుపయోగించిన ప్రార్థనలలోఁ గొన్నియిచ్చటవ్రాసెద.

యుద్ధసమయమున నూట్కాయనుజాతివారీరీతిఁ బ్రార్థించెదరట.

“ దైవమా! నన్నుమననిమ్ము. అశక్తునిఁజేయకుము. నా శాత్రువులను నాకుఁజూపుము. వారికివెఱవనటులఁ జేయుము. నేఁగించినపుడు వారునిద్రింపనిమ్ము. వారిసేకులను నేఁజుంపనిమ్ము”.

హురాకాతివారు వ్యాపారమునకుఁ బోవునపుడీరీతిఁబ్రార్థింతురట.

“ ఈ స్థలమునందుండు “ ఓకి ” దైవమా! నీకుఁదగినంత పాగాకు నిచ్చెదను. మాకుఁదొడ్డుడుము. నావలనుండిమముఁగాపాడుము. శాత్రువులనుండి మమురక్షింపుము. మంచివ్యాపారము దొరకనిమ్ము. భద్రముగమేము తిరిగిమా గ్రామముఁజేరనిమ్ము. కాశర్లుతమదైవముల నీరీతిగఁబ్రార్థించెదరు.

“ దైవములారా! నన్నురక్షింపుడి. నాపిల్లలనురక్షింపుడి, నాభార్యలను రక్షింపుడి. నాజనులనురక్షింపుడి. నాపిల్లలలోగమునివారించి రక్షింపుము. చిడ్డలనసేకులనిమ్ము

పుత్రసంపదచాలుగ నుండనిమ్ము. పుత్రికాసంపద స్వల్పముగనుండనిమ్ము. ఆహార సంపదనిమ్ము. పశుసంపదనిమ్ము.

సామంతులవారు సాయంకాలపూజాయను చసముద్రావ్రతమును తన వైవమును గుఱించి యారీతిఃబలుకుచున్నారు.

“ వైవములారా! మీకునై “ ఆవా ” యనురసమును నీర్ధపతిచిసంఘము. అనుగ్రహించి మాకుటుంబమును జూడుము. ఈకుటుంబమునకు సౌభాగ్యముచ్చి వృద్ధి బొందింపుము. మాకునారోగ్యమునిమ్ము. మా పృథ్వీములు ఫలముబంధ నిమ్ము. నీజనులకుమాకునాహారమునిమ్ము. ఇదిగోఆవానుగొమ్ము.”

పురాతనార్థములు విశేషనాగరికతః గలవారయినను వారివేదముక్కులందు సైతము సైమోటుజనులబలెనే ప్రార్థనలున్నవి. M. 1. 64 లో “ మరుత్తులారా! మాకుబలమిండు. యశమిండు. యుద్ధములోజయమిండు భవమిండు etc. అనియున్నది.

జకమన్యులలో సైతమిదేరీతిగఁ బ్రార్థనలు గొన్నియున్నవి. హీబ్రూల ప్రార్థనల క్రమముఁబాప సాలోమక ప్రార్థననీక్రిందవ్రాసిగాను.

“ యేహూవా! తుమమునివారింపుము. ఈతిభోధలనుండి నక్షత్రమునుచిహ్నమునిమ్ము etc. ”

లిటర్బీలని పిలువబడుట క్రీస్టియన్లప్రార్థనలు సైతమిదేవిధముగనున్నవి.

వర్షమును గోరుచుఁబ్రార్థించు ప్రార్థనలు ప్రపంచమున సర్వమతములందున్నవి. భూలోకమునఁ బాపముపొచ్చయినపుడు వాసలు కురియవనుతలఁగఁ జెల్లప్రపంచము వ్యాపించెననితోఁచెడు. కావునవర్షమును గుఱించిన ప్రార్థనలేమతమునందునను పొచ్చినవి. ఇప్పటికాలమువారు సైతమీతలంపు పదలకయున్నవారు. వాసలులేకతుమము బలమయినపుడు ప్రార్థనలు నభిషేకములు బలమగుచున్నవి. ఈ విషయమున మతమునుపాశము మానసమును బంధించినది. యుద్ధమునందు జయమును గోరుచు పురాతనజనులు ప్రార్థించినవారేల యిక్కలమున్నసైతము నాగరికతలో నసమానులనిప్రసిద్ధినిఁగాంచిన యాంగ్లేయులు సైతము తమదేవాలయములలోనీ విషయమునుగుఱించి ప్రార్థించుచుందురు.

కొన్ని మతముల ప్రార్థనలలో నిచ్చి పుచ్చుకొను వ్యాపారములుగలవి. కొన్నియున్నవి. పూజించువాఁడు దైవమునకుఁగాను పనిచేసిన కారణంబునఁ బ్రతిఫలమిమ్మని కోరుచుండును. అటులియ్యనిచోఁ దనవనిని వదలుకొనినట్లుగాను పనిచేసిన

కును. స్తుతిపాదములకు బహుమానము ప్రతిఫలమొసంగుట, ఋగ్వేదమున మరుత్తులను బొగడుచు నార్యులు తమకుఁ బుత్రసంపదనిమ్మనియును నాహారమిమ్మనియును, జలవసతిఁగల స్థలము తమకుఁ జూపుమనియు వేడినారు. హిబ్రూలున్న క్రిష్టియన్లు నిదేరితిగఁ దమదైవములను హెచ్చుగఁబొగడి ప్రార్థించినారు. ముఖి స్తుతి హెచ్చుగ నొనర్చినయెడల తమదైవములు తమ్మనుగ్రహింతురని సర్వమతములవారును నమ్మినారు. హెచ్చునాగరికతఁగలగ్రీకుమతస్థులలోనత్యంతియ పండితుఁడనినుప్రసిద్ధికెక్కిన “యస్కైలాస్” యనుకవి. “Theswam against Thebes” యనునాటకములో “జీయస్” యను దైవమును బ్రార్థించుచు నీరీతిగఁ బలికెనాడు. “దైవములారా! మనయుభయుల మేలుకుఁగాను ” “టీబిస్సు” పట్టణమును గాపాడుము. పట్టణము వృద్ధిఁజేసేనేని దైవములకు గౌరవము కలుగును. ఇట్టి పట్టణము పోయేనేని దైవములారా! మీరు నివసించు మఱియొకపట్టణ మిట్టిది మీకు నెచట దొరకును?” అని ప్రార్థించెను. జేకబ్బు జోహానానుగుఱించి యీరీతిగఁ బలికెను. “దైవమా! నాసరసనుండి నామార్గముకంటక రహితముగనొనర్చి తిననన్నమును గట్టనుబట్టులునిచ్చి మరల నేను నాగృహమును జేరితినేని నవుడు గదా నీవు నా దైవమగుదువు. నాచే స్థాపింపఁబడిన యీశిల దేవాలయమగును. నీవు నాకునిడినదానిలోఁ బదియవభాగము మరలనీకిడుదును” జోహానా దైవమగుట జేకబ్బు కోరిక నెరవేలుట. అటుకాదేని జోహానా దైవముకాడని యర్థమగును. వేదఋక్కులో నార్యులప్రార్థన యొక చమత్కారముగఁ బలుకఁబడినది. “వృన్నీపుత్రులారా! మీరుమర్త్యులయి నేనమర్త్యుఁడనై యుంటినేని నన్నారాధించువారు వ్యర్థులగుచుండలేదు. ప్రాణములుఁ దోలఁగుచుండలేదు. మఱియొక ఋక్కులో నీవిధముగఁ బలుకఁబడినది “ఓ, యింద్రా! నేనింద్రుఁడయి యుంటినేని నన్ను నుతించువాఁడు పశువులు లేనివాఁడుగ నుండుండలేదు. ”

సర్వమతములందును నిట్టిప్రార్థనలున్నవి. కావున దీనినుండి మన మాహింపఁదగినదియే మన బహు పురాతనకాలమున మానవుఁడు తనకు దృగ్గోచరముగాని మహచ్ఛక్తి యొకటియున్నదని సంపూర్ణముగనమ్మి భూలోకమున మహారాజులనాశ్రయించి పొగడుచుండినచోఁ దమకు ఫలప్రాప్తి యెట్లులగునో యావిధముగనే తాము మానసమునందెన్నిన మహత్సక్తియును దమపొగడికవిని తమకోరికలు నెరవేర్చునని నిస్సందేహముగను నిష్కల్మష హృదయమున నమ్మినవారు. ఆదేయభిప్రాయమే తరతరములుగ వచ్చుచు వారివారి బుద్ధివిశేషముల కొలదిని జెలుగుచు విలుగుచు మరల మొలక వేయుచు శాశ్వతముగనిలిచినది; ఆ మానవుల

పాగడికలువిని ఫలములిచ్చు శక్తియొకటి యదృశ్యముగ సున్నదియను గొప్పవిషయము పెద్దలు నిర్ధరింపఁదగినది. ఆజోలి నాకేల? ప్రపంచమునందుగఁ జాతులలో నెల్ల నీస్తుతు లనేకరూపములుగొనియుండు కారణంబు మతతత్త్వరూపములలో స్తుతిరూపకమైనది ముఖ్యమని వ్రాసితిని.

మతమును వెలివేయు రెండవ బాహ్యచర్య.

బ లి స మ ర్ప ñ ము.

స్తుతులకుఁగలిగిన పురాతన ప్రాముఖ్యము బలిసమర్పణములకు లేకయున్న ను నిది ప్రాచీనమానవుఁడతి ప్రాచీనకాలముననే ప్రపంచమునం దుద్భవించఁజేసినది. స్తుతులున్న మతములలో నెల్ల బలులున్నవి. ఈ రెంటికిని భేదమేమనిన స్తుతు లొకానొక సమయమున మానవుని మానసమందు హఠాత్తుగ నుద్భవించి వెలివడునవి. బలులన్ననో, దీర్ఘలోచనమైన బల్యర్పణవిధులును బల్యర్పణమగువస్తువులును సేర్పఱపఁబడిన విషయములు గలిగినవి కావున బల్యర్పణవిధియొక యధికార బలమునకు లోఁబడినది. కావుననే కొన్ని బల్యర్పణ విధులందుఁ బురోహితుల సాన్నిధ్య మవశ్యకమయ్యెను. బల్యర్పణవిధులు పుట్టుటకుఁ గారణము లీక్రింద వివరించినరీతిగ నూహింపఁగలుగును. తాఁదలఁచిన దైవములకుఁ దగిన బహుమానము లిచ్చినచో దైవము తన్ననుగ్రహించి సౌభాగ్యసంపద లొసంగుననెడి యపేక్ష స్తుతులు నోటిమాటలు. దైవమునందు సేవకునకుఁగల యత్యంతసక్తినిఁ గార్యమూలకముగఁ దెలుపవు. ఐహిక సంపదనంతయును యజమానుఁడు స్వప్రయోజనమునకుమాత్ర ముంచుకొనినయెడల, వానిపైన దైవములకు నాగ్రహముగలిగి చెడుగొనరింతురేమోయను భీతిప్రాచీన మనుజునకుఁ గలిగియుండును. ఇదియును గాక దైవములు తన్ననుగ్రహించి సకలసౌభాగ్యము లిచ్చినందులకుఁ గృతజ్ఞుఁడయి మానవుఁడు వారి సంతోషమునకయి కొంతభాగము బలులరూపముగ నర్పింపవలెననెడి యుత్సాహబుద్ధివలననైనఁ గలిగియుండును. యజమానుని భక్తియు, నాచారశీలతయు, రాజోపు లాభమనెడి యాశయును, బలిభాగదలగు పురోహితులచేఁ జెంపఁబడెను. అదృష్టవశమున యజమానునకు ధనధాన్య సంపదలు హేచ్చనేసి దైవములకు బల్యర్పణ ఫలమదియని యెన్నిరి. ఎద్దియయినను జెడుగుముఁదానేని బల్యర్పణములు సేయమియో, చేయుటలో లోపమోయని యెన్నిరిగాని దైవములు వీనిని స్వీకరించు నభిలాష కలవారగునో కాదోయను సంశయమును విఠారింపఁబూసరైరి. ఈ రీతిగ నీ బల్యర్పణ విధానము పృథ్విసందెను. ఒకరిని

మనముకను వారికిండును హేచ్చులనులేనను మత్సరముచే నీ యాగమధులును
 నాగమబలులును నాగమకాలము నాగమగడ్డిలును హేచ్చుజేసిరి. ప్రారంభమున
 మనుజుని ముస్తాను సాగమయి యేనున్న బడుచుండిన బల్యగ్రాములు గొంతకాల
 మునను వదలరాని విధులయ్యెను. అదియొక బలవద్భాగమగు శాస్త్రమయ్యెను.
 జనుల సంతోషముకొలది రాజులకుఁ బ్రారంభము నిడుచుండిన బహుమానములు
 కొంతకాలమునను నిధిగనుబడిత పన్నులయినటుల నీ బల్యగ్రాములు విధులయి
 పరిణమించెను బల్యగ్రామస్తుల బడికదూపములు గొనినవి. మనుజు లేదస్తువుల
 నస్థ్యములని తలచుచుండిరో యని బల్యగ్రాములగు పదార్థములయ్యెను. భక్త్య
 భోజ్యములు, మానము, విండిచంటలు, పాలు, వెలుగు, నెయ్యి, యీ మొగ
 లయిన వస్తువులు బలులకుఁ బ్రయములయ్యెను ఆశవిజనులు కొందఱు తమనునుప
 యోగకరములుగాని వస్తువులు శక్తులకు బలులిచ్చు చుండిరి. అవి శక్తులకుఁ బ్రయ
 ములుకావయ్యెను గావున వారభివృద్ధిఁ జేడలేకను గాధలు వాడుకలోవచ్చెను.
 వెలలేని బల్యగ్రామమునది మానవసే. ఈ మానవబలి నాగరికతలేని మూఢజను
 లందుచ్చవించెను. పిదపఁ బ్రపంచమునఁ బలుచోట్ల వ్యాపించెను. నక్షీణసముద్ర
 ద్వీపములందు మానవబలులతి ఘోరముగనుండెను. నీ గ్రోలయందుసైతమిది
 హేచ్చుగనుండెను. మెక్సికలు నాగరికతగల వారుగనుండినను మానవబలు
 లిచ్చు చుండిరి. అయితే వారు తాము జయించి పట్టికెచ్చిన శక్తువులను
 బలియిచ్చు చుండిరి. ఉత్సవముల కాలమున బల్యివ్వఁ దగిన మనుజుని నొక
 సంవత్సరము పైవముగఁబూజించుచు, సకలాహారము లిచ్చి సకలభోగములఁ
 జెంచి, యుత్సవదిసంబున శక్తికిబలి యిచ్చుచుండిరి. ఇటులనే బహుదేశము
 లందును బహుమతములందు నీమానవబలులు హేచ్చియుండెను. ఇప్పటికి
 గొన్ని స్థలములందు మూఢజనులీమానవ బలులనిచ్చు చున్నారు. అయితే
 యిది యతిరహస్య ముగజరుగును. ఈమానవబల్యగ్రాముతోనే పశుబలులు
 రూఢిలోవచ్చెను. వెలలేనివస్తువు మనుజునిప్రాణము. దానికిరెండవది పశుప్రాణము
 కాఫర్నుబలులెప్పుడును పశువులు మేకలు, మందలోవెలగల గొప్పయెద్దును
 బలికిగాను నిర్ధరించియుంచుచుండిరి. దానికిశక్తి పశువనిపేరు. ఆఫ్రికాలోఁబశ్చిమ
 తీరమందుండు “ నూనూస్ ” ను మతమువారు తామేముఖ్యమగు కార్యమును
 నేయఁదలపెట్టినను వ్యవధిబలియివ్వకఁ జేయుచుండలేదు. వ్యవసాయకాలమునందు
 గొట్టినైనను మేకనైనను బలియివ్వకవారు భూమిని దున్నుచుండలేదు. క్రిబియో

క్రీస్తుమలవారు, “ ఎద్దు, ఆవు, గొట్టె, మేక, కోడి, సొరాయి, పండ్లు ” యీవన్నీ
 వులలో నెవ్వియయినను బలులివ్వకయే కార్యము నెరవేర్చుచుండలేదు. అమెరికాలో
 నుండునిండియక్షలు పొగాకు, జొన్నలు etc. బలులిచ్చుటయగాక మంచికుక్కలను
 బలులిచ్చుచుండిరి. ఆయిండియక్షలకుఁ గుక్కలపైఁ బ్రీతిమెండు కావుననే కుక్కలను
 బలులిచ్చుచుండిరి. చైనావారు ఎద్దులు, దూడలు, గొట్టెలు, పందులు మొదలగు
 వానికొంతకాలమునగకుఁ గడిగి పావనమొనర్చిపిదప బలులిచ్చుచుండిరి. జ్యూ
 జాతివారు పందులవన్న మిగతమాంసములు బలులుగనిచ్చుచుండిరి. మిగతవారులే
 రొంగములేకనారోగ్యస్థితిలోనుండి బలిసియుండవలెనని వారిశబ్దము. అనేకదేశస్థు
 లన్నము బలిగనిచ్చుచుదురు. పుష్టలో మొదటిపంట వైవములకుగాను వదలుచుం
 దురు. కొన్నిదేశస్థులు తామాహారముగఁగొను పదార్థములలో గొంతభాగము
 వైవమునకు బలిగఁచిసిపట్టదురు. తమపానములోఁ గొంతభాగమువైవమునకు బలి
 యనిక్రిందజల్లుచుదురు. ఒక్కొక్కదేశము వాొక్కొక్కవిధముగ బలులిచ్చుచుం
 దురు. పార్శ్వవారు రొట్టెయు హోమనమును బలులుగనిచ్చురు. బలులిచ్చువారు
 దైవయోగ్యములవియని యెవ్వితామువలంతురో యవియంతవెలగనివస్తువులైనను
 వెనుదీయకదైవములకు నిడవలెనని యుద్దేశ్యము. జ్యూలొకానుక సమయమున
 జహోవాకు మంచియెద్దునివ్వక బక్కపలచని యావునిచ్చుచుండగ దైవమునకుఁ
 గోపము వచ్చిదానిని నిరాకరించినవానింబలెనటంచెనట. చెడినయాహారమునుగాని
 పానీయమునుగాని బలులుగనివ్వఁగూడదని బౌద్ధులుపలికిరి. సర్వమతస్థు లిదేరితిగఁ
 బలుకుచున్నవారు. రాజాధిరాజులకు నెట్టియమూల్య పదార్థములు బహుమానము
 లుగనివ్వఁబడునో యంతకంటెను హెచ్చగునవివైవములకు బలులుగ నివ్వవలెననిజ
 లను యభిప్రాయము. అట్టివియేదైవముల కోరికగనుండవలెనని వారెన్నియుండిరి.
 దైవమహిమ యందుఁగల నమ్మకమునకుఁ జేరికగమతమునందలి హెచ్చుపట్టుదల
 యును సమానులలో నుత్తమశ్లోకుఁడుగావలెనను నభిలాషయునుఁగూడి ప్రేరేపిం
 పఁగొందట తమసర్వస్వమువైవ క్రీతిగబలులిచ్చి సన్నాసులైరి. ఇట్టిసమర్పణము
 లలోఁ బురోహితులు భారాభాగరులుగనుండుదురు కావునను, పురోహితులుమోక్ష
 మార్గదర్శకులని జనులుసంపూర్ణముగ నమ్మియుండిరి. కావుననే బల్యర్పణములు దిన
 దినాభివృద్ధిఁగాంచెను. బలిసమర్పణమనునది కొన్ని సమయములలో “దేవునకుఁజూపు
 లుమాకుమేపు” లనునిదర్శనమునకుఁ గుఱిగనుండును. సమస్తమతము లందును బలిగ
 నివ్వఁబడిన పశ్వాద్యాహారములు పురోహితులకును మానవులకు నాహారముగ
 నుండును “ Christian Sacrament ” యిట్టిదియ. అర్చలయొక్కయు వైరాళ

యొక్కయు బలులీ సంబంధములేను. అర్చ్యలపై నంగిన దేవనై వేద్యమిట్టిదియ. మెక్కి
 కలు పిండియును దేనెయును గలిపి వైవమునుజేసి పూజించి దానినెల్లరు భుజించు
 చుందురు. పార్శ్వలలోనేమి జ్యోతిషాతివారియందేమి యాచ్యులయందేమి మఱికొన్ని
 మతస్థుల యందేమి శక్తి బలులుగ నర్పింపఁబడిన వస్తువులలోఁ గొన్ని భాగములు
 పురోహితులవని విధులేర్పడినవి. ఆ భాగములు మఱియెవ్వఁగ నంటఁగూడదని విధి.
 విహికపారతాకికసుఖములకేగాక పాపవిమోచనార్థంబునైత మీ బల్యర్పణమేర్పడినటు
 లగవడుచున్నది. బలులిచ్చినపుడు దైవముచచ్చి యారగించెనని హీబ్రూల మతగ్రం
 థములో గాధయున్నది. ప్రపంచంబునందెల్ల నీ బల్యర్పణములు నున్నవిగాని క్రీశ్చి
 యలోలో నంతగలేవని కొందఱాడుదురు నిజము. అయితే క్రీశ్చియలోల దైవమగు
 క్రైస్తు జనుల పాపవిమోచనమునకై దైవప్రీతిగ తనశరీర బలియిచ్చుకొన్నాడు.
 బల్యర్పణ మంతకంటెను హెచ్చగునది యెద్దియునులేదు. కావున యీ బల్యర్పణ
 విధి ప్రపంచమంతయు వ్యాపించుననుట కేసందీయంబునులేదు. ఆగమవిధానములు
 భిన్నములుగనుండినను నుండనిండు. వీనినిబట్టి సమస్తమతములందును నీ మత
 విధియు సామాన్యముగనున్నది. కావున మతములందీ విషయమునఁ దరతమములు
 లేవని నిర్ధరింపనగును. స్తుతులు బల్యర్పణములు నతిపురాతనములనుటనిస్సందేహము.
 అయితే వీనినొనరింపఁదగిన క్రమములు (Rituals) నూతనములు గాకపోయి
 నను స్తుతులబలెఁ బురాతనములుకావు. పురాతనమతములలో నీ యాగమ విధా
 నములులేవు. ఈ యాగమవిధానములు పురోహితుల యేర్పాటులని మత గ్రంథ
 ములఁ జూచినవారెల్లరు గ్రహింతురు. వేదములో నేమి జన్మవస్త్రలోనేమి యా
 గమవిధులు పలుకఁబడినవి. జ్యాలమత గ్రంథములోనైత మీ యాగమాచరణ
 లొనర్పఁదగిన క్రమములు వచింపఁబడినవి. బౌద్ధులేమి క్రీశ్చియలోలేమి యీ యా
 గమవిధులు నిర్ధరించిరిగాని నిరాకరింపరైరి. మతసారము మన్నుఁగలసిపోయినను
 నాగమాచరణము మాత్రము హెచ్చగుచున్నది. సంధ్యావందనము రాకపోయినను
 ముక్కుపట్టుకొనుట ముఖ్యమైనది. శబ్దార్థములు వేఱయినవి. జనుల నడవడికలు
 వేఱయినవి. చిక్కులు బలమైనవి. స్తుతు లొకానొక సమయమున హృదయమునఁ
 బుట్టి హఠాత్తుగ జన్మానుండి వెడలుటకు బదులుగ శాస్త్రమునకుఁజిక్కి ఛందస్సుకు
 లోఁబడి యుచ్చారణక్రమమేర్పడి స్వాతంత్ర్యముగోల్పోయి చిక్కులపాల్యడినవి.
 పాశ్చీలు, ప్రాతఃకాలము లేవగనే దేవునిస్తుతింపవలెననియు భోజనాపూర్వము
 భోజనానంతరము వడకకుఁబోవునపుడును గోళ్లు వెంట్రుకలు కత్తరించుకొను సమ
 యమునను జైవస్తుతు లొనర్చుటయగాక త్రికాలములందును సూర్యస్తుతు లొనర్చు

వలెనని యాగమవిధు లేర్పడెను. జ్యోతిశాచార్యులు తమమున నె దైవప్రార్థన యొక్క వలెననియు యొకవిధమగుబట్టలు తాడుగవలెననియు యొక్క విధముగ బట్టలుడుకవలెననియు విధులేర్పడెను. ముసల్మానులు మక్కాదిక్కుకు మొగమయి దిన మైదుతూతులు దైవప్రార్థనలు సేయవలెననునది నిర్బంధమాయెను. హిందువు లీవిషయమున నెన్నిచిక్కులలోఁ జిక్కిరో నేఁ దెలుపునది యనవసరము. కొన్ని యాగమాచరణ లొనర్చు బురోహితులేర్పడిరి. మెక్సికొల దేవాలయములలో దినమును నాలుగుతూర్పు పూజలొనర్చు పూజాధ్యక్షులేర్పడిరి. క్రీస్టియన్ దేవాలయములలో ప్రాతఃకాల సాయంకాలములందు ప్రార్థనలొనర్చుట యీ యాగమాచరణకు లోఁబడిన విధానమేను. వైన ప్రాయఃబడిన విషయములుగాక పవిత్రకార్యములని సర్వమతములవారు నొనర్చు నాగమవిధులు మఱికొన్ని యున్నవి. వానిపేర్లుమాత్రమే క్రింద వివరించివాను.

[1] ఉత్సవములు, పంచుగలు, ఉపవాసములు, జాగరణములు, జాతకర్మ, నామకరణ, వివాహ, గర్భాధానములు, మరణ మీ మున్నికర్మములు మతవిధులకుఁ జేరినవేను అన్నిమతములలోను నీవిధులు సామాన్యముగ నున్నవి. ఆచరణక్రమములు వేరుగనున్నవి.

ఇక మూడవతరగతికిఁ జేరిన పవిత్రస్థలములనుగుఱించి యిండుకవ్రాసెద.

అనేకవిధములగు పవిత్రకార్యములొనరించునది ప్రాచీనజనుల ముఖ్యోద్దేశము. దానికిఁగారణంబుదైవములతో సంబంధముఁగల్పించు కొనుట. దానికిగాను స్తుతిబల్యాదివిధుల ననుసరించుటయగాక మఱి కొన్ని మార్గములు వెదకికొనిరి. ప్రేరితిగమతాభిప్రాయములు హెచ్చినపిదపఁ బ్రాచీనజనుల యభిప్రాయములకుఁ దగినరీతిగఁ గొన్ని స్థలములను కొన్నివస్తువులను కొందఱుమానవులను పవిత్రులుగ నొనర్చిరి. దైవారాధనలకుఁ దగినవనికొన్ని స్థలములేర్పచి యందు దైవములను నిలిపిరి. ఆస్థలములందొనర్చు బడినకార్యము లతిపవిత్రములని తలంచిరి. దైవములతో సంబంధముగలుపుకొనుటకు నవిసావనస్థానములని యెన్నిరి. ఈస్థలము లేర్పరుప సకలమతస్థులు సకలవిధములనిష్పటికిని యత్నించుచున్నారు. తమధనమును వెచ్చించుచున్నారు. అట్టిపవిత్రస్థలముల దేచెడుకార్యములుజేయనుభవించుచున్న వాడు. సాలిమన్ జహావాగు దేవాలయము గట్టించునపుడు స్థల సన్నిధిగాను 22000 పేలయెడ్డులును 12000 పేలగొట్టెలను నాస్థలమునందు

జంపెనట. పిదప దేవాలయముగట్టి “ జహ్నవానా! ఈ పవిత్రస్థళమున నివసింపుము. ఇచట జనుల మొరలాటకంపుము” అనిప్రార్థించెనట. ఇజరలైట్టు యిప్పటికి నాస్థళమతి పవిత్రముగఁజూచుచున్నవారు. పోంపేయాస్థళమున జెఱపనటులొనరించినవారి సాహసము చరిత్రలు చదివిన వారికివిశదమగును. మెస్సికొలు పెరూవియన్లు హిందువులు క్రీస్టియన్లు నీదేవాలయములనుగట్టి సంతద్రవ్యమును వెచ్చించిరో దైవమునకే దెలుసును. పూర్వకాలమున హిందువులు గట్టిన దేవాలయములు దేహతత్వమును దెలుపును.

పవిత్రవస్తువులు.

దేవాలయములోనిదైవములకును గృహదేవతలకును భక్తిపూర్వకముగభక్తులు, విశేషమగుద్రవ్యము, సొమ్ములు, పాత్రసాచూనులు, వస్త్రములు, భూములు, విగ్రహములు, పటములు మొదలగునవి యిచ్చుచున్నారు. ఈవస్తువులతి పవిత్రస్థులుగ నెంచి యెచరును వానినిహరింపయత్నింపదు. కొన్ని దేశములందు శక్తులపేరిటపోతులను నెద్దులను స్వేచ్ఛగవిడుచుచుందురు. వానిని నెవరు నేవిధముగ నుపయోగింపఁగూడదు. అవిచేసులు దూరి పంటలు చెడువుచున్నను వానినేవిధముగఁదండింపఁ గూడదని జనులలోనిబంధన. టార్తారువారు తమ దైవములపేరిట గుఱ్ఱములను వదలుచుండిరి. అట్టి గుఱ్ఱముల నెవరు నెక్కఁగూడదు. ఈరీతిఁ బ్రపంచంబు సందెల్లెడ దైవములపేరట వస్తువిశేషముల నేకములు వదలంబడి పవిత్రములయి జనులపూజలకు నర్హతఁగనెను. కొందఱు అట్టివస్తువులఁ జూచిదైవములేయనియని నమస్కరించి గౌరవించుచున్నవారు; మతతత్త్వమనేక రూపములు గొనెననుటలో నిదియొకటి. ఈతర గతి క్రిందనే యింకను ననేకవిధములున్నవి. దైవమునకనిపేరిడినంత నె వస్తువులందు దైవావేశము కలుగుచున్నదని నమ్మకము. బలులి చ్చినతోడనే దైవముభుజించును. వస్తువులిచ్చినచో దైవము తన యుపయోగమునకు దాచికొని యుండునని జనుల దృఢాభిప్రాయము, అతిథికినాహారమిడిన భుజించును. వస్తువులను బహుమానముగ మెసంగినవానిని దాచిపెట్టును. ఆటలు నేదైవము కేయననిప్రచీనజనులు నమ్మిరి.

ప్రారంభమునఁబురాతన మానవులు దైవమున్నవాఁడని ప్రకృతిమహిమలఁజూచి యామహిమలకుఁ గర్తయొకఁడనుడనని యూహించిరి. పిదపనున్నవాఁడని నిర్ధరించిరి. వానినిస్తుతించిరి. ఆహారాదులు బలులరూపకముగ నొసంగిరి నివసించనాలయములనిచ్చిరి. కట్టనుబట్టలిచ్చిరి. తొడుగభూషణములిచ్చిరి. ఎక్కను

వాహనములిచ్చిరి. ఇతఁలేవింప సేవకులు కావలసియుండెను. వారేపవిత్రమాస
వులుగ నేర్పడిరి. వీరిలోఁ గొందఱుస్వేచ్ఛగ చేపదానులైరి. మఱిగొందఱు
జనులచే నిర్బంధించబడి పావనులైరి. స్వేచ్ఛగఁబ్రవేశించియున్నవారి సంఖ్యవిశేషముగ
నున్నది. ఇండియాలోని ఋషులేమి, చైనా, సిలోనులలోఁ బనువుబట్టలుధరించు
జ్ఞానులేమి జ్యోతిషాదివారిలోనుండిన “యిస్సనీస్స” నువారేమి, ఆఫ్రికా ఏష్యా
యూరోపులోనుండు “Monks & Nuns” యేమి యీతరగతికిఁజేరినవారేను.
ప్రపంచంబుననుండు జనులకనేకులకు నీరీతిగఁ బవిత్రపురుషులు కావలెనను శతాబ్ద
ప్రారంభమున పశ్చిమఖండములోని ముఖ్యపట్టణములోని గొప్పవీధులలో నన్ని
గుండములుం చిత్తమతములోఁ జేరని వారిని బలవంతముగఁబట్టితెచ్చియన్నిలో
బడవైచుచుండిరట! కొందఱిని గాలమునకు దవిలించుచుండిరి. మొనలుగలమేచులను
జెక్కిన పీఠాయిలోఁగొండఁగిని వైచివీధులగుండా ద్రిప్పించుచుండిరి. కొందఱిని
శూలముల బాధించుచుండిరి. ఈరీతిగఁ బదునాటనశతాబ్దాంత్యమువరకుఁ దమతమ
మతవ్యాప్తికిగాను జనులు వెఱుమతము వారినిఁ జిత్రహింసలు పెట్టుచుండిరి. ఏదఁ
వారియందేజ్ఞానమువృద్ధియైతమతవాదములు విచ్చివిచ్చిగఁ బెఱుగనియక కలహముల
నాపి యిపుడునుఖిముగనున్నవారు.

ఋగ్వేదమఱు కలహములకు దిగక, జనులను బాధింపక, యెవరికి నే
హింసవిడక బహుపురాతనకాలమునుండి యొక్కవిధముగఁ జెన్నారుచున్నది. పురా
తనార్థులు దన్యులను బాధించినన నందులకుఁగారణము మతముకాదు. సుఖ
పుత్రిని జీవించు నార్థులపైబడి దన్యులు హింసించునపుడు వారి క్రూరకృత్యములకు
నైవనోపక యార్థులు తమప్రాణరక్షణమునకునై దన్యులతోఁబోరి వారినినోడించి.
వారినే మఱలఁ దమసేవకులుగఁగైకొని వాకిదుర్వృత్తినిఁ బోకార్చి కృషివాణి
జ్యాది కర్మములు వారికిఁగఱపి వారికిని విద్యాబుద్ధులను సాగరికతయు నేర్పిరి.
సులభమగునట్టియు యమాయకమగునట్టియు శుద్ధమగునట్టియు వేదమతమును
దూలనాడి యిట్టివల జనుల బుద్ధికౌశల్యమునఁబుట్టి పెక్కుచిక్కులలోఁ జిక్కినమత
విధులనుగైకొని వైషమ్యవిశేషమున ద్వేషములుబెంచుకొని యైకమత్యమును
విడనాడిరి.

ప్రకటన.

27/10/21
వ. 3.0.3

బళ్లారిలో వకీలుగానుండి కీ. శే. కోలాచలం శ్రీనివాసరావుగారిచే రచియింపబడిన యీక్రింద వివరించిన యుపన్యాసములన్నియును విక్రయమునకు సిద్ధముగ నున్నవి.

1.	ఆర్యుల నాగరికత వారి స్రవంచవ్యాపకత.	0 - 8 - 0
2.	ఆర్యుల చరిత్ర, ఋగ్వేదభాష మొదలగునవి.	0 - 8 - 0
3.	ఋగ్వేద విభజన వేదకాల విభజన మొదలగునవి.	0 - 8 - 0
4.	ఆర్యులుపంజాబు చేరిన విధము వారిశాసనము.	0 - 8 - 0
5.	మధ్యపానము జూదము స్త్రీలగుణములు మొదలగునవి.	0 - 8 - 0
6.	వివాహకట్టడములు ...	0 - 8 - 0
7.	జాతిచట్టములు ...	0 - 8 - 0
8.	సృష్టిని గుఱించిన తాత్పర్యము.	0 - 8 - 0
9.	వేదమతము నాస్తికమతము ఆర్యులదైవములు.	0 - 8 - 0
10.	నరమేధ ఆశ్వమేధాది యజ్ఞములు.	0 - 8 - 0
11.	అదితి ద్వాదశాదిత్యులు మొదలగునవి.	0 - 8 - 0
12.	యమ యమి మృత్యువు పితృదేవతలుకర్మ మొదలగునవి.	0 - 8 - 0
13.	సోమపానము అశ్వినులు దుద్రుడు పక్షమృగము.	0 - 8 - 0
14.	ఋషులు, సప్తర్షులు, దధీచి, చ్యవనుడు మొదలగునవి.	0 - 8 - 0
15.	ఋగ్వేదముతోని ముఖ్యప్రార్థనలు	0 - 8 - 0
16.	మతవిధులేరితిగఁ బ్రబలితది ...	0 - 8 - 0

వలయువారు ఈక్రింది చిరునామాకు వ్రాయవలయు.

కె. శత్రుఘ్నరావు,

సివిల్ లైన్సు, బళ్లారి.